

Toon Tellegen
& Igor Oleynikov

De mammoet
had willen
zingen
en andere verhalen over de dieren

Amsterdam • Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij
2022

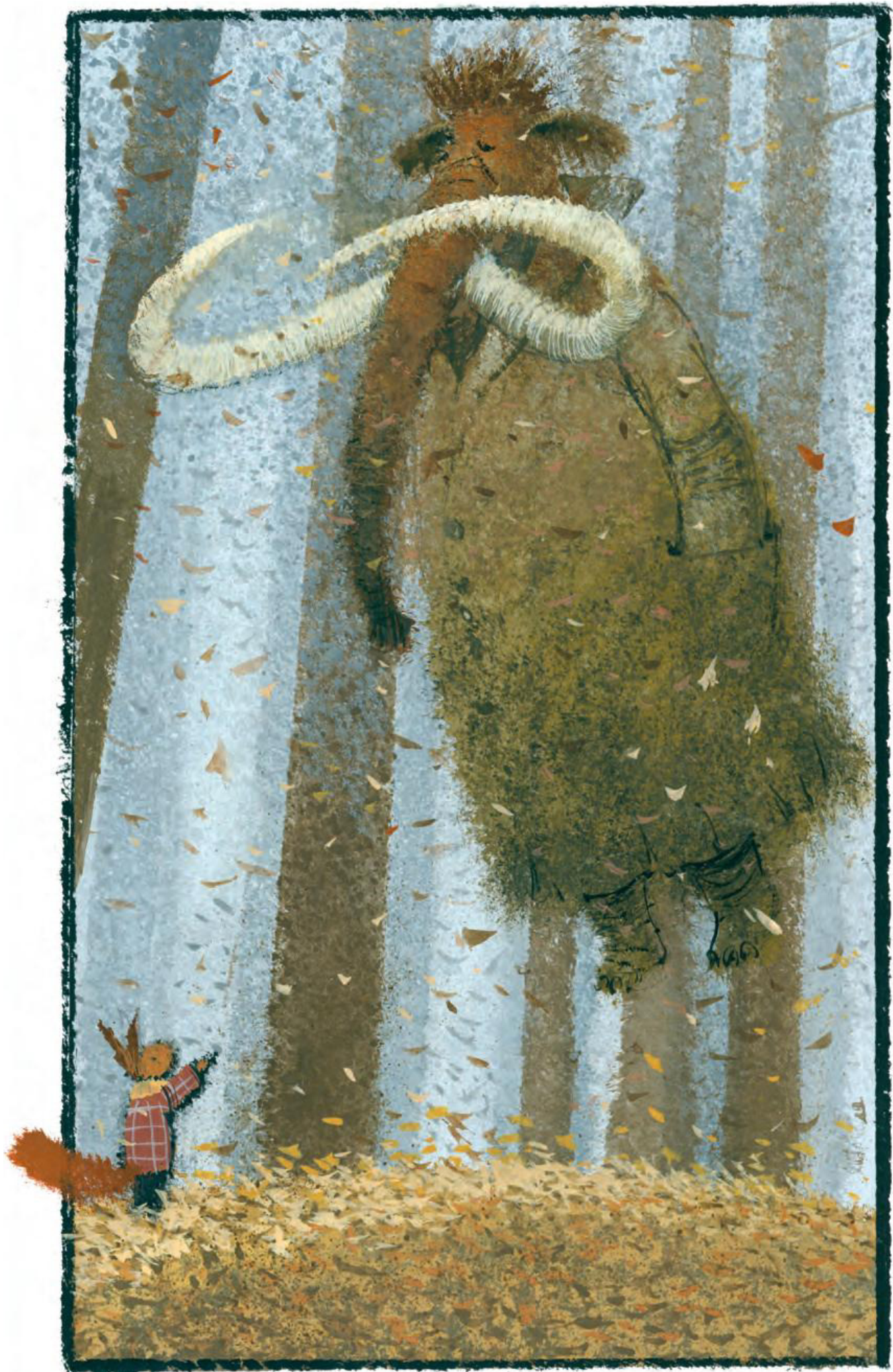
Copyright tekst © 2022 Toon Tellegen
Copyright illustraties © 2022 Igor Oleynikov
Alle rechten voorbehouden.

Vormgeving Brigitte Slangen

ISBN 978 90 451 2653 1 / NUR 282

Inhoud

De mammoet had willen zingen	5
De verjaardag van de veenmol	8
Alles waait weg	12
Op een ochtend, in het begin van de winter	17
De verjaardag van de mier	19
De slak, de schildpad en de olifant	21
Of	25
De angst van de wezel	29
De nek van de struisvogel	34
Soorten boosheid	39
De stekels van de egel	42
De verjaardag van de kikker	47
De eekhoorn en de dingen in zijn kamer	49
De ijsbeer	54
Het vuurvliegje en de mol	57
De kast van de eekhoorn	63
De overstroming	66
De zee van verdriet	71
De olifant blijft thuis	73
De winkel van en voor niks	77
De vijver van het nijlpaard	79
Een brief van de krekel	82
De ontelbaarpoot	85
De halve wereld	89
De laatste brief van de eekhoorn	94

De mammoet had willen zingen

Op een ochtend in de herfst, aan de rand van het bos, in een donker deel waar hij nog nooit was geweest, kwam de eekhoorn de schim van de mammoet tegen.

5

Ze groetten elkaar.

De mammoet verontschuldigde zich en zei dat hij alleen maar de schim van de mammoet was. Meer was er niet van hem over. Hij was zelf uitgestorven.

De eekhoorn wist niet goed wat een schim was en wat je wel en wat niet tegen een schim kon zeggen.

‘Hoe zal ik je noemen?’ vroeg hij.

‘Noem mij nog maar de mammoet,’ zei de schim.

‘Dat is goed,’ zei de eekhoorn.

De mammoet zag er somber uit. ‘Ik had nog zoveel willen doen, eekhoorn ...’ zei hij.

‘Wat dan?’ vroeg de eekhoorn.

‘Zingen bijvoorbeeld,’ zei de mammoet, ‘ik had zo graag willen zingen. De zingende mammoet, die had ik willen zijn.’ Het was er nooit van gekomen.

‘Kun je dan zingen?’

‘Nee, maar ik had het kunnen leren.’ Hij sloeg zijn ogen neer. ‘Galmen,’ fluisterde hij, ‘dat bestond al, dat kon ik een beetje...’

Hij slikte iets weg en leek een traan van zijn wang te wissen.

‘Misschien had ik samen met de kikker kunnen optreden,’ ging hij verder, ‘hij kwaken, ik galmen, hij de boventonen, ik de ondertonen, iets voorwereldlijks zouden we brengen, hij in het water, ik op de kant, ik weet het niet...’

Hij zweeg weer. Nu stroomden er tranen over zijn wangen.

6 ‘Het is er niet van gekomen,’ zei hij. ‘Ik ben uitgestorven voor ik kon zingen.’

De eekhoorn dacht daar even over na.

‘Hoe ben je uitgestorven?’ vroeg hij toen.

‘Dat weet ik niet,’ zei de mammoet, ‘maar ik kan het je niet aanraden. Uitsterven is verschrikkelijk.’

De eekhoorn had een paar beukennoten bij zich en bood de mammoet er een aan.

Maar de mammoet schudde zijn hoofd. ‘Schimmen lusten niks,’ zei hij.

De eekhoorn wist niet hoe hij de mammoet zou kunnen helpen.

Hij rilde bij de gedachte dat hij misschien ook zou uitsterven en de schim van de eekhoorn zou zijn...

‘Ik ga maar verder,’ zei hij.

De mammoet knikte. ‘Ik blijf hier,’ zei hij. ‘Uitgestorven is uitgestorven.’

Het waren bittere woorden.

De eekhoorn liet de beukennoten bij hem achter en liep het bos weer in.

Het was een sombere dag.

In gedachten verzonken ging hij verder. Als ze één keer samen konden optreden, dacht hij nog, de kikker en de mammoet... de kikker zou het ook geweldig vin-

den... voorwereldlijk galmen als omlijsting van heden-
daags kwaken...

Toen dacht hij weer aan iets anders.

De verjaardag van de veenmol

8 **O**p de verjaardag van de veenmol regende het.
Dat kwam de veenmol goed uit, want hij wilde dat er die dag niemand bij hem op bezoek kwam.
Hij had de dieren een brief geschreven:

Dieren,
Niet op mijn verjaardag komen.
De taart die ik heb is bedorven.
Iets te drinken is er niet.
Wie danst wordt verwijderd.
Als iemand het gezellig vindt zeg ik iets
waardoor hij het meteen niet meer gezellig vindt.
Cadeaus waar ik wat aan heb schaf ik zelf wel
aan.
Wee je gebeente als iemand van jullie toch komt.
Ik ben nóg onaangener dan jullie al denken.
De veenmol

Toen de dieren die brief hadden gelezen besloten ze niet naar zijn verjaardag te gaan.

Ze bleven thuis en keken door hun ramen. Het regende de hele dag.